

Dato	21. december 2018
Sagsbehandler	Julie Egholm
Mail	jue@vd.dk
Telefon	+45 7244 3135
Dokument	18/17071-10
Side	1/6

Klage over Rudersdal Kommune afgørelse om istandsættelse af L-vej og S

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 13. november 2018. Du har klaget over Rudersdal Kommunes afgørelse af 16. oktober 2018 om istandsættelse af L-vej og S.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet opretholder Rudersdal Kommunes afgørelse.

Vores kompetence

Vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt privatvejslovens², forvaltningsloven³ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i f.eks. vurderingen af vejens stand. Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik.

Kommunens afgørelse

Kommunen har ved afgørelsen af 16. oktober 2018 bestemt, at L-vej og S skal istandsættes som et samlet arbejde jf. privatvejslovens § 45, stk. 4 og 6.

Klagen til Vejdirektoratet

Du klager over, at kommunen ikke har inddraget L-skrænten i udgiftsfordelingen for istandsættelsen af L-vej. Du mener, at de 20 beboere på L-skrænten skal inddrages i udgiftsfordelingen, da L-skrænten har udkørsel på L-vej og dermed bruger og slider - ikke ubetydeligt - på den første del af L-vej. For kørende trafik er L-vej eneste mulighed for at komme til L-skrænten.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016 og bekendtgørelse nr. 1207 af 5. oktober 2018.

² Lov om private fællesveje, lovebekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

³ Lovebekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018

Du har beregnet, at L-skrænten skal bidrage med 11,5% af udgifterne til istandsættelse af L-vej og S.

Sagens oplysninger

L-vej og S er en privat fællesvej beliggende i byzone. L-vej og S administreres af Rudersdal Kommune som vejmyndighed efter reglerne i privatvejslovens afsnit III, §§ 25-86. Det fremgår af privatvejslovens § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2.

I 2016 bad Rudersdal Kommune en ekstern rådgiver om at se på fire private fællesveje, herunder L-vej. Rådgiveren vurderede, at det ikke var nødvendigt, at hele vejen fik et nyt slidlag, men at slaghullerne og afskalningerne skulle håndteres som udbedres.

Rudersdal Kommune henstillede derfor til dig og fem andre grundejere, at I udbedrede de konstaterede skader på vejen. Rudersdal Kommune udstedte ikke et egentligt påbud til jer efter privatvejslovens § 45, stk. 2 og 3.

I foråret 2018 (efter to vintre) besigtigede Rudersdal Kommune ved det rådgivende ingeniørfirma Niras igen L-vej. Ved besigtigelsen kunne det konstateres, at vejen havde huller, revner og afskalninger på størstedelen af vejen. På den baggrund vurderede Rudersdal Kommune, at hele vejen skulle istandsættes.

Rudersdal Kommune har valgt at udskyde istandsættelsen af vejen til 2019 under henvisning til igangværende nybyggeri på L-vej samt forventede ledningsarbejder på vandforsyningen.

Kommunen har dog været nødsaget til at opsætte advarselstavlen A 37 "Ujævn vej", da kommunen har vurderet, at vejens nuværende tilstand kræver dette pga. farlige ujævnheder.

Kommunen har oplyst i udtalelsen af 22. november 2018, at Lyngskrænten ikke skal istandsættes, da den vurderes, at være i god og forsvarlig stand.

Endvidere fremgår det af afgørelsen af 16. oktober 2018, at kommunen i starten af 2017 har afholdt et offentligt asfaltudbud for at sikre den billigste pris på asfaltarbejderne.

Privatvejslovens bestemmelser om vedligeholdelse

Bestemmelserne om vedligeholdelse af private fællesveje findes i privatvejslovens kap. 9, §§ 44-55.

I privatvejslovens § 44 fastslås, at det er grundejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej i by eller bymæssigt område, der skal holde vejen i en god og forsvarlig stand under hensyn til færdselens art og omfang. Vejen skal forsynes med forsvarligt afløb.

De øvrige bestemmelser i kapitlet regulerer, hvad kommunen som vejmyndighed for den private fællesvej⁴ kan og skal i forbindelse med vejens vedligeholdelse.

⁴ Jf. privatvejslovens § 1, stk. 2.

Hvis en vejberettiget gør gældende, at en privat fællesvej ikke er i en god og forsvarlig stand i forhold til færdslens art og omfang, skal kommunen tage stilling til spørgsmålet. Kommunen kan også af egen drift tage stilling til, om en privat fællesvej er i god og forsvarlig stand. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 1.

Hvis de vedligeholdelsesforpligtigede ikke opfylder forpligtigelsen efter § 44, bestemmer kommunen, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej med tilhørende afløb konkret skal istandsættes for at være i en god og forsvarlig stand i forhold til færdslens art og omfang. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 2.

Kommunen kan vælge at lade arbejdet udføre som et samlet arbejde, jf. privatvejslovens § 45, stk. 4.

Kommunen kan bestemme, at flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal istandsættes som et samlet arbejde, således at udgifterne ved de påbudte arbejder fordeles mellem samtlige bidragspligtige under ét. Det fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 6.

Inden kommunen træffer endelig afgørelse om, at vedligeholdelse skal gennemføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol og fordeler udgifterne til det samlede arbejde blandt ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret, jf. privatvejslovens § 49, stk. 1, skal kommunen i henhold til privatvejslovens § 48, stk. 1, enten afholde et vejsyn eller gennemføre en skriftlig procedure.

Udgifterne til de arbejder, som kommunalbestyrelsen kræver udført som et samlet arbejde efter privatvejslovens § 45, fordeles efter reglerne i privatvejslovens § 51, medmindre der foreligger privatretlige aftaler, vedtægter eller lignende mellem grundejerne. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 1.

I det omfang det efter tinglyste servitutter påhviler andre end de grundejere, der er nævnt i § 44, at vedligeholde eller istandsætte en privat fællesvej, kan kommunalbestyrelsen forlange, at de pågældende opfylder deres forpligtelser, før kommunalbestyrelsen kræver vejen istandsat eller vedligeholdt efter § 45, jf. §§ 47-52. Denne regel fremgår af privatvejslovens § 46.

Hvis der ikke er en aftale for udgiftsfordelingen mellem de grundejere, der grænser til den vejstrækning, der er omfattet af kommunens afgørelse, fordeler kommunen udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere efter måden, hvorpå ejendommen benyttes eller må forventes at blive benyttet (benyttelsesmåden). Det fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 1.

Kommunen kan fordele udgifterne med et ensartet beløb mellem antallet af husstande, hvis kommunen skønner, at de bidragspligtige ejendomme benyttes på ensartet måde til boligformål, jf. privatvejslovens § 51, stk. 2.

Ejere af ejendomme, der grænser til en anden privat fællesvej eller privat fællessti, som grundejeren har vejret til, har krav på et passende reduceret bidrag, jf. privatvejslovens § 51, stk. 3. Tilsvarende gælder under visse omstændigheder ejere, hvis ejendom også grænser til en offentlig vej eller en offentlig sti, jf. privatvejslovens § 51, stk. 3 og 4.

Hvis arbejdets udførelse skyldes betydelig eller tung færdsel til eller fra enkelte ejendomme, beregnes et særligt bidrag herfor, hvorefter de resterende udgifter fordeles efter bestemmelserne i stk. 1 til 4. Det fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 5. Denne bestemmelse kan kun anvendes på grundejere, hvis ejendom grænser til det omhandlede vejstykke.

Hvis kommunen mener, at ejere af andre ejendomme end de tilgrænsende grundejere bruger eller har brugt vejen på en sådan måde, som efter kommunens vurdering har medført et særligt slid⁵ på vejen, kan kommunen bestemme, at disse grundejere skal inddrages i udgiftsfordelingen og pålægges et særligt passende bidrag, før de resterende udgifter fordeles efter reglerne i § 51. Det fremgår af privatvejslovens § 52.

Når kommunen bestemmer, at en vedligeholdelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, skal kommunen give grundejerne en rimelig frist til at gennemføre de påbudte arbejder. Hvis arbejdet ikke er gennemført senest ved fristens udløb, udfører kommunen de påbudte arbejder for grundejernes regning. Dette fremgår af privatvejslovens § 55, stk. 1.

En kort private fællesvej eller fællessti, der alene udmunder i den private fællesvej, der er omfattet af afgørelsen, jf. § 45, stk. 4-6, kan dog ved fordeling af udgifter til et samlet arbejde behandles som en ejendom, der grænser til den private fællesvej. Dette fremgår af § 50, stk. 2.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Kommunens vurdering - juli 2016

Vi har noteret os, at kommunen har besigtiget vejen i 2016 og i den forbindelse har fundet, at vejen var af en sådan beskaffenhed, at den ikke behøvede et nyt slidlag. Der var alene tale om, at et antal slaghuller og afskalninger skulle håndteres. Kommunen vurderede derfor, at disse arbejder kunne udføres af den vedligeholdelsesforpligtigede grundejer, og henstillede derfor til de pågældende, at de sørgede for at udbedre skader på vejen.

Foråret 2018

Vi har noteret os, at kommunen har besigtiget vejen i foråret 2018 (to vintre efter henstillingen i 2016). Kommunen konstaterer, at vejen har huller, revner og afskalninger på størstedelen af vejen. Endvidere er nedslidningen af belægningen så fremskreden, at bærelaget begynder at tage skade, hvilket vil fordyre istandsættelsen, såfremt denne udsættes yderligere. Efter kommunens vurdering er manglerne af den sådan karakter, at de efter kommunens skøn skal udbedres som et samlet arbejde.

⁵ Med hensyn til sliddet fra en lastbil med et akseltryk på 10 t. eller mere sammenlignet med køretøjer op til 3,5 t. er det Vejdirektoratets vurdering, at en lastbil (længere end 5,8 m og tungere end 3500 kg) slider lige så meget som op mod 20.000 til 50.000 personbiler – afhængig af vejens opbygning og vejbelægningen. Derfor er den almindelige gennemkørende færdsel med tunge lastbiler af betydning for sliddet på en vej. Det betyder i praksis, at personbiler ikke betyder afgørende for sliddet på en vej. En anden meget betydelig faktor i sliddet på en vej er vejrliget – sol, regn, frost, vind, temperatursvingninger.

Vejdirektoratet kan så nævnt overfor ikke tage stilling til kommunens vejtekniske skøn, herunder materialevalg og udførelsesmåde (enkeltstående arbejde eller samlet arbejde).

Vi har, som sagen er oplyst, ikke grundlag for at antage, at Rudersdal Kommune skulle have varetaget usaglige hensyn.

Vi kan konstatere, at kommunen har fulgt de i privatvejslovens § 48 foreskrevne procedurer for afgørelse om arbejder, der skal udføres som samlede arbejder.

Det fremgår af kommunens udgiftsfordeling, at udgifterne er fordelt mellem de vedligeholdelsesforpligtigede grundejere, jf. § 44, i forhold til ejendommenes benyttelse, jf. § 51, stk. 1. Ejeren af ejendommen K Vej 22 b har dog fået reduceret sit bidrag, jf. § 51, stk. 3. Vejdirektoratet finder ikke grundlag for at tilsidesætte udgiftsfordelingen som ulovlig.

Din klage

Du klager over, at kommunen ikke har inddraget L-skrænten i udgiftsfordelingen for istandsættelsen af L-vej.

Som nævnt ovenfor kan en kort privat fællesvej eller fællessti, der alene udmunder i den private fællesvej, der er omfattet af afgørelsen, jf. § 45, stk. 4-6, ved fordeling af udgifter til et samlet arbejde behandles som en ejendom, der grænser til den private fællesvej. Dette fremgår af § 50, stk. 2.

Det fremgår af Karnov note 131, at bestemmelsen kun skal anvendes i meget begrænset omfang på korte sideveje, der kun betjener ganske få ejendomme, idet sådanne sideveje ofte på grund af meget ringe trafik kan være anlagt i en lavere standard end de veje, de munder ud i. Der kan ikke sættes konkrete tal på, hvor lange sideveje må være eller hvor mange ejendomme, de må betjene for at kunne behandles som ejendomme, der grænser til vejen efter stk. 2. Spørgsmålet, om bestemmelsen kan og skal anvendes, må bero på et skøn, hvor der bør tages hensyn til, om de arbejder, der er tale om at fordele udgifter til, kan antages (også) at være begrundet i trafikken fra sidevejene og til, om sidevejene samtidig har en sådan underordnet standard, at grundejerne ved sidevejene ikke vil blive pålagt tilsvarende udgifter til vedligeholdelse af disse.

Kommunen oplyser endvidere i udtalelsen af 22. november 2018, at der er en privat fællessti mellem L-skrænten og Bakke, hvorfor vejen ikke ender blindt.

Det er Vejdirektoratets vurdering, at L-skrænten dermed ikke kan betragtes som en kort privat fællesvej, jf. § 50, stk. 2, fordi L-skrænten ikke opfylder betingelsen om, at den "alene munder ud i den private fællesvej", da der er en privat fællessti mellem L-skrænten og Bakke. Med betingelsen om, at den private fællesvej "alene må munde ud i den private fællesvej" menes der, at vejen ikke må være forbundet med det øvrige vejnet fx må vejen ikke fortætte i en sti. Hvis vejen munder ud i en sti, vil vejen ikke være blind, jf. de særlige bemærkninger til vejlovens § 32, p. 50.

På baggrund af ovenstående, er det efter Vejdirektoratets opfattelse, ikke muligt, at inddrage L-skrænten i udgiftsfordelingen efter § 50, stk. 2.

Vores afgørelse

Vejdirektoratet opretholder Rudersdal Kommunes afgørelse.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Du er velkommen til at kontakte mig, hvis du har spørgsmål.

Afgørelsen er også sendt til Rudersdal Kommune.

Prøvelse ved domstolen (Søgsmålsvejledning)

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88a.

Vejdirektoratet forbeholder sig ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens⁶ og databeskyttelseslovens⁷ bestemmelser.

⁶ EP og Rfor 2016/679/EU af 27. april 2016 – med virkning fra 25. maj 2018

⁷ Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.